

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidoro Presbytero. 120.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

dens, ne quid vitiorum ab altari remotū sit. Hoc igitur scias, te, vt qui Simonum, qui se Dei Spiritum pecunia mercari existimāt, numerum augeas, commune cum proditore marsupium tibi comparasse; dū in felle amaritudinis, & colligatione iniquitatis teipsum volutas, eaque, quæ ab ipsis etiam angelis expetuntur, prodīs.

Matt. 8.

Ibidem.

I. Petr. 1.

Isidoro Presbytero. 120.

Eusebij temeritatem, & Zosimi audaciam ne miteris, verūm Dei lenitatem, ad pœnitentiam nos ita expectantis, atque ex impura manu incensum accipientis. Nam si quis in sceleribus educatus, atque omnifordium ac peccatorum genere compunctus & iniustus, Dei aras attingit, ac sancta prophanè tractat, ipse quidem pœnas luet: diuinum autem sacrarium improbis ipsius actionibus minime contaminatur.

Mali sacerdotes sibi nocēt, nō sacrarium contaminant.

Timotheo Leclori. 121.

Non sum missus, nisi ad oues quæ perierunt domus Israël, ad Chananæam inquit Dominus, pollicitationem scilicet Abrahæ factam explere volens (iuxta quā & semen ipsius apprehenderat, & matrem illinc elegerat, & in ea, & ex ea, carnem induerat, atque homo verè, per omnia, excepto peccato, nobis similibus factus fuerat) omnemque Iudæis excusationem præcens. Quoniam enim, vt dixi, patribus salutem promiserat, seque ipsorum semen tanquam cæli stellas multiplicaturum receperat; idcirco ad eos, & ex ipsis venit: ac tantisper Gentiles minimè admittebat, priorem illis ingressum feruans. Posteaquam autem obstinatam Iudæorum improbitatem perspexit, ac contrà Gentiles ad bonum flexiles esse reperit; atque illos quidem mortem sibi & crucem comparasse, hos autem adorationem, ac deitatis confessionem obtulisse; à mortuis resurgens, Discipulis, vt Gentes omnes docerent, mandauit, Iudæorum videlicet malignitatem & ingratitude repudiāns.

Matt. 10.

Genes. 12.

18. 6.

22.

Hebr. 2.

Hebr. 4.

Mat. 28.

πρόθετος, μή τι τῶν φαύλων ἔξω τῆ θυσιαστηρίου τῆς ἰσοδοκίας ὡς πληθύνειν θύων τοὺς αἰώνους, τοὺς χεῖμασι ἐξασθεῖν καὶ τὸ τῆς θεοῦ πνεῦμα νομιάζοντας, κοινὸν ἐκτίσω βαλάντιον τῶ πωροδότη, εἰς γολῆν πικρίας ἢ συνδέσμων ἀδικίας χαλινδύμους, ἢ τροπίνων τολμηρῶς τὰ καὶ ἀγγέλοις αὐτοῖς ἀειπώρητα.

Eusebio presbytero. ρκ. isidorus.

Μὴ θαυμάσης τιτὸ τόλμαν Eusebio, ἢ τὸ θράσος Ζωσίμου, ἀλλὰ τιτὸ τοῦ θεοῦ μακροθυμίαν, ἕως ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν ἀειμένοντος, καὶ ἐξ ἀκαθάρτων χειρῶν δεχόμενος θυμίαμα. εἰ γὰρ πῶς ἀμαρτίας ἀποδοξοφός, πᾶσι ἡμαρτημένοις μολυσμοῖς τε καὶ πᾶσι ἡμαρτημασι, θυσιαστηρίων ἀπέεται θεῶ, καὶ χειρὶς ἀνάγνωσ τὰ ἅγια, αὐτὸς μὲν ὑφέξει κρίμα, τὸ δὲ θεῖον ἔθνος ταῖς ἐκείνης ἀράξεσιν ἔκοινούται.

Timotheo anagorasi. ρκ.

Οὐκ ἀπεστάλην, φησὶν ὁ κύριος τῇ χαναναία, εἰ μὴ εἰς τὰ πωροβάτα τὰ ἀπολωλότα οἴκῃ ἰσραὴλ, τιτὸ πωροσὶ τὸν Αβραάμ πληρῶσαι γέλων ὑποχέσθαι, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῆς ἕπιλαβόμενος, καὶ μητέρα ἐκείνην ἕπιλεξάμενος, καὶ ἐν αὐτῇ καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεῖς, καὶ ἄνθρωπος καὶ ἀλήθειαν ὁμοῖος ἡμῖν καὶ πάντα, πληρῶσαι ἡμαρτίας, γενόμενος, καὶ ἰσραὴλιαν πᾶσαν σκῆψιν ἀναίρων. ἐπειδὴ γὰρ, ὡς ἔφη, τοῖς πατέρας τιτὸ σωτηρίαν ὑπέχετο, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς πληθύνει ὡς τοὺς ἀστέρους τοῦ οὐρανοῦ, πωροσὶ αὐτῆς καὶ ἐξ αὐτῆς παρέγενετο. καὶ τίως τοὺς ἐξ ἐθνῶν ἔπαροῖετο, πωροσὶ τῆσαν ἐκείνοις φυλάτῃων τιτὸ εἰσοδόν. ἐπειδὴ δὲ τῆς μὲν εἶδε τὸ ἀμετάθετον, τῆς δὲ εἶρε τὸ εὐεπίτροπον, καὶ τοὺς μὲν θάνατον αὐτῶν καὶ τῶν γωργήσαντας, τοὺς δὲ πωροσύνῃσιν καὶ θεολογίαν καρποφορήσαντας, ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἐν τολῆν δίδωσι τοῖς μαθηταῖς μαθητεῖσαι πάντα.